



ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡρώεις μοναχή. Ἐώπιον τῆς γαλλικῆς φρουρᾶς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Τορκίνου ἀπενεμήθη κατὰ τὴν ἐκεῖσε γαλλικὴν ἐκστρατείαν ὁ σταυρὸς τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς εἰς τὴν ἡγουμένην τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέου, **Μαρίαν Θηρεσίαν.**

Ἐν ᾧ ἐνοστήλευε στρατιώτην, τοῦ ὁποίου εἶχον ἀποκόψη πρὸ ὀλίγου τὴν κνήμην, προσελήθη νὰ προσέλθῃ παρὰ τῷ διοικούντι στρατηγῷ, ἄφου ἀναθέσῃ εἰς ἄλλην ἀδελφὴν τὴν νοσηλείαν.

Μετὰ τὴν προσέλευσιν, μαθοῦσα τὸν λόγον τῆς προσκλήσεως ἡ ταπεινὴ φρουρά, ἀπέμεινε ἀφωνος καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ πρὸ τῆς ἀναμενούσης αὐτὴν μεγαλοπρεποῦς στρατιωτικῆς παρτάξεως.

Ὁ στρατηγὸς ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς διὰ τῶν ὁπομένων λέξεων:

«Σεβαστὴ μοναχή,

»Εἶχες μολὶς συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν ἔτος ὅταν σὲ ἐπλήγωσε σφαῖρα κανονίου, ἐν ᾧ κατεγίνεσο εἰς τὴν περίθλαψιν τραυματίου εἰς Μπαλακλάβα, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον.

»Τὸ 1856 κατὰ τὴν μάχην τῆς Μαγέντας, εἰς Ἰταλίαν, ἔπεςες βληθεῖσα ἀπὸ μύδρον πλησίον τῶν προμαχουσῶν τάξεων.

»Ἐκτε ἐγκολούθησας τὰς γαλλικὰς στρατιάς εἰς τὴν Συρίαν, εἰς τὴν Κίην, εἰς τὸ Μεξικόν. Πικροῦσθης καθ' ὅλας τὰς γενομένας ἐκεῖ μάχας ἀλλὰ δὲν ἐπληρώθης ὅχι βέβαια διότι ἐξέθεσας ὀλιγώτερον τὸ σῶμά σου εἰς τὸ τυρ καὶ εἰς τὴν μάχαιραν τῶν πολεμίων.

»Κατὰ τὸ 1870 εἰς Φαῖσχόφεν ἀπεκομίσθης φέρουσα πολλὰς πληγὰς σπάθης.

»Ἀλλὰ πάντα τὰ κατορθώματα ταῦτα ἐστεράνωτας πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἐνταῦθα διὰ ἡρωικωτάτης πράξεως, ἐκ τῶν ὀλίγων ὅσας μνημονεῖ ἡ ἱστορία. Μία γρ ἐν ᾧ δὲ ἐξεσπενδονήθη πλησιέστατα τῶν τραυματιῶν. Ἡ σφαῖρα δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐκραγῇ, ἀλλὰ ἡ ἀναμενόμενη ἐκρηξίς ἐμελλε νὰ δεινώσῃ τὴν κατάστασιν αὐτῶν διὰ νέων πληγῶν. Κατ' εὐτυρίαν των ἦσο σὺ παρούσα. Διὰ μίαν σηκώνεις τὴν σφαῖραν μειδιῶτα πρὸς τοὺς τραυματίας καὶ τὴν μεταφέρεις μακρὰν εἰς 80 μέτρων ἀπόστασιν. Αὐτοὶ οἱ ταλαίπωροι σὲ παρηκολούθουν διὰ τοῦ βλέμματός, τὰ χεῖλη των ἔτρεμαν, ὅχι διὰ τὴν ζωὴν των, διότι τὸν κίνδυνον ἀπεμάκρυνας ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ τὴν κινδυνεύουσαν ζωὴν σου, τὴν ἀνεκτίμητον.

»Ἀποθέτουσα χαμαὶ τὴν σφαῖραν ἐνόησας ὅτι ἡ στιγμή τῆς ἐκρήξεως εἶχε πλησιάζῃ καὶ ἔπεςες προνή: καὶ ὅταν μετὰ τὴν ἐκρηξίν οἱ προδραμόντες σὲ εὗρον αἱματόφυρτον, σὺ ἐσηκώθης μειδιῶσα, κατὰ τὴν συνήθειάν σου, καὶ εἶπες: «Δὲν εἶνε τίποτε.»

»Αἱ πληγαὶ σου εἶχαν μολὶς ἐπουλωθῇ κ' ἔσπευσας νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὁπότεν ἦλθες κατὰ πρόσκλησίν μου πρὸ ὀλίγου ἐδῶ.»

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ στρατηγὸς ἐξιφούλκησεν, ἔνευσεν εἰς τὴν ἡγουμένην νὰ γονυπετήσῃ, καὶ ἀφ' οὗ τρίς ἤγα-

γισεν ἐλαφρῶς διὰ τοῦ ξίφους τὸν ὀμὸν τῆς ἐξήρτης σεν ἐπὶ τοῦ ράσου αὐτῆς τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς καὶ ἐξηκολούθησε τὸν λόγον μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως.

«Ἐν ὀνόματι τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, ἐν ὀνόματι τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ Σοῦ προσφέρω τὸν Σταυρόν τοῦτον. Οὐδεὶς ἐδείχθη ἔως τώρα ἄξις οὗτοῦ διὰ σειρᾶς μακροτέραις ἡρωϊκῶν πράξεων καὶ διὰ βίου ἀφρωθέντος ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὲρ τῶν πασχόντων. Στρατιώται παρουσίας τε ὅπλα.»

Τυμπανοκρουσαί, σαλπίζοντες, ἐπευφημία ἐπλήρουν ἀναμίζ τὸν ἀέρα μετὰ τὸ προσφώνημα τοῦ στρατηγοῦ. Πολλῶν ἀνδρείων τὰ ὄμματα εἶχον ὑγρασθῇ ἀπὸ συγκινήσιν. Τόση ἀνδρεία καὶ τόση ταπεινοφροσύνη καὶ μετὰ αὐτῶν ἦτο πρωτοφανὲς θέαμα.

Ἡ ἡγουμένη εἶχεν ἄνευ βῆ. Τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδημοσύνης ἠῤῥεκε τὸ ἄρρητον κάλλος τῆς μορφῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀντανεκλῶντο τόσα ἄλλα ψυχικὰ χαρίσματα. Καὶ στραφεῖσα πρὸς τὸν στρατηγὸν ἠρώτησε δειλῶς:

— Ἐτελειώσατε στρατηγέ;

— Μάλιστα.

— Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε τώρα νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ ἀρρώστου μου.

Γατοκομεῖον. Κυρία τις ἐν Σχεροτεμβούργῳ παρὰ τὸ Βερολίον μετέβαλε τὴν ἐπαυλίην τῆς εἰς Γατοκομεῖον ἐξ ὑπερβολικῆς στοργῆς πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα. Αἱ τρόφιμοί τῆς πρὸς τὸ παρὸν ἀνέρχονται εἰς 30, εἶνε δὲ σχεδὸν πᾶσαι στακτεροῦ χρώματος. Ἡ αὐλὴ τῆς ἐπαύλεως ἐστεγάσθη δι' ὀφθαλμῶν, ὥστε αἱ γάται νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ κατὰ τὰς αἰθρίας ἡμέρας ἀπολαύουσαι ἐν μακαριότητι τῆς θερμότητος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, χωρὶς νὰ ἐκτίθενται εἰς τὸ ψυχρὸς τοῦ ανοικτοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἔχουσι καὶ κήπον εὐρύχωρον διὰ τοὺς περιπίπτους των. Τὸ δὲ ἐσωτερικὸν τοῦ οἴκου ἡτρεπίσθη σύμφωνα πρὸς τὰς ὁρέξεις αὐτῶν καθαρὸν καὶ ἀναπαυστικόν. Τέλος ὅπως παρὰσκευάζῃ φαγητὰ ἐξαισίας τέχνης προσελήφθη εἰδικὴ μαγειρίσκα εἰς τὸ Γατοκομεῖον ἐπὶ ἀδρᾷ μισθῷ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Κατὰ τὸ ἔτος 1865 ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Γκαίλιτς προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν ἐκείνην ἥν ἠγάπησεν ὁ Γκαίτε κατὰ τὴν ἐν Ἰνέχ διαμονήν του, ἡ Μίννχεν Ἐρτζλίμπ Βάλχ. Ἐπὶ τῇ 25 ἐτηρίδι τοῦ θανάτου τῆς τὴν 10 ἰουλίου(ν) ἐ.ε. ὁ τάφος αὐτῆς ἐκοσμήθη ὑπὸ σωροῦ ἀνθῶν καὶ στεφάνων, οὓς προσεκόμισαν καὶ ἀπέστειλαν θαυμασταὶ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς της, ἐτέθη σιδηρὰ πλάξ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: «Τοῦ Γκαίτε ὁ ἔρωσ ἐλάμπρυνε ποτε τὴν εὐτυχὴ νεότητά σου· τοῦ Γκαίτε ὁ ἔρωσ στολίζει καὶ νῦν τὸ μνημεῖόν σου.»

Ἱστορημονικά. Τὸ ὄνομα «Ἀχρομεγαλία» ἐδόθη εἰς νόσημα χρόνιον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας μολὶς ἐμελετήθη καλλίτερον ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Βερολινάιου ἱατροῦ Γεράρδου. Ἡ ἀσθένεια αὕτη συνίσταται εἰς ὑ-

περτροφίαν τῶν ἄκρων, καταλήγει δὲ εἰς θάνατον διὰ βαθμιαίας ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεων, ἥτις δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἐπὶ 20ετίαν ὅλην. Τὸ πάθημα ἐν τῇ πρώτῃ ἀρχῇ φέρει εἰς ἀπορίαν τὸν πάσχοντα, ὁ ὅποιοι ἀναγκάζεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ φορῇ μεκαγαλῆτερα ὑποδήματα καὶ μεγαλῆτερα χεῖρόκτια χωρὶς νὰ ἐνοῇ τὸν λόγον. Ἄλλ' ἢ ὑπερτροφία γίνεται ἐπὶ τέλους· καταφανής καὶ ὀδυνηρά, τὰ ἄκρα καθίστανται βρύτερα καὶ δυσκινήτοτερα καὶ τότε ὁ ἀσθενὴς ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ εἰς ἱατρόν, ὅστις ἄλλως ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ εἰς αὐτὸν βοήθειαν λυσιτελῆ κατὰ τῆς νόσου. Τὸ νόσημα τοῦτο ἀναπτύσσεται συνήθως· μεταξὺ τοῦ 20 καὶ 40 ἔτους τῆς ἡλικίας καὶ ἐπικρατεῖ εἰς τὰς βιολογικὰς ἐργαζομένας λαϊκὰς τάξεις.

— Πολλοὶ ἱατροὶ ἐξανέστησαν κατὰ τῆς δι' ἀρωματωδῶν ἐγγύσεως εὐωδίας εἰς τὸ σῶμα, ἥτις ἤρχισε νὰ ἐγκαθιδρύεται ὡς συρμός παρὰ τῇ παρισινῇ κοινωνίᾳ καὶ μάλιστα παρὰ ταῖς κυρίαῖς ὁλῶν τῶν τάξεων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτάτων. Οἱ ἱατροὶ λέγουσιν ὅτι κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μύρων γίνεται χρῆσις οὐσιῶν παντοσειδῶν, αἵτινες δύναται διὰ τῶν ὑποδορεῖων ἐνέσεσιν νὰ δηλητηριάσωσι τὸ αἷμα. Ἀληθῶς δὲ κυρίαί τινες ὑποβλήθεισαι εἰς συχνὰς ἐγγύσεις ἡσθένησαν ἤδη σοβαρῶς.

— Ἐπὶ τῇ προσαρτήσει τῆς νησίδος Ἑλγολάνδης εἰς τὴν Γερμανίαν ἐγένετο ἰσχυρὸς λόγος, κατὰ τὴν ἐν Ἀλβερστατ γενικὴν συνέλευσιν τοῦ γερμανικοῦ συλλόγου τῶν πτηνοφίλων, περὶ τῶν πτηνῶν αὐτῆς. Ἡ νησίς αὕτη ὡς ἐκ τῆς θέσεως της, οὐχὶ μακρὰν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἑλβ. ἔχει μεγάλην σημασίαν ἐν τῇ ὀρνιθολογίᾳ, διότι χρησιμεύει ὡς σταθμὸς τῶν ἀποδημούντων πτηνῶν. Κατὰ τὰς γενουένας ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ Γκαϊδκε ἐπιτοπίους παρατηρήσεις, 396 εἶδη πτηνῶν ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Ἑλγολάνδην, ἐξ ὧν μόνον 5 φωλεύουσιν ἐν αὐτῇ· τὰ λοιπὰ εἶνε πτηνὰ ἀποδημικά, ἅτινα ἔρχονται πολλαῖς ἐκ λίαν μεμακρυσμένων χωρῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τροπικῶν ἀκόμη. Ἡ τοιαύτη τῶν πτηνῶν στάθμευσις ἔχει ἐπιδράσιν καὶ ἐπὶ τῆς χλωρίδος τῆς νήσου. Μεταξὺ τῶν φυομένων ἐπ' αὐτῆς φυτῶν μετροῦνται 100 ὅλα εἶδη, τῶν ὁποίων πατρίς εἶνε αἱ παρὰ τὴν Μεσόγειον χώραί, ἐκεῖθεν δὲ σπέρματα αὐτῶν μετηνέχθησαν ὑπὸ πτηνῶν καὶ ἐγονιμοποιήθησαν πσόντα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐδάφους τῆς Ἑλγολάνδης.

Νεκρολογία. Ἀπέθανεν ἐν Παρίσι εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν ὁ μέγας φιλόanthropos Ριχάρδος Wallace, ἄγγλος μὲν τὴν καταγωγὴν ἄλλ' ἀπὸ χ.όνων πολλῶν ἐγκατεστημένος ἐν Γαλλίᾳ καὶ γάλλος τὰ αἰσθήματα. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐν ἔτει 1870, ἐνῷ παρείχετο πᾶσα εὐκολία ὅπως ἀπέλθῃ ἐγκαιρῶς, ἐπροτίμησε νὰ ὑπομείνῃ πᾶσας τὰς ταλαιπωρίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν κατοίκων. Τότε δὲ ἐξεδήλωσε τὰ φιλόanthropica αὐτοῦ αἰσθήματα· συνέστησε φορητὰ νοσοκομεῖα καὶ ἀποθήκας τροφίμων, δαπανῶν ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου μέγιστα ποσὰ καὶ μετέσχε τῶν ἐράνων εἰσφέρων αὐτὸς πρῶτος μετ' ἄπαρ μίλλου ἐλευθεριότητος. Καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς πολιορκίας αὐτὸς ἐνήργησεν ὅπως ἀποσταλῶσιν ἐξ Ἀγγλίας αἱ πρῶται προμήθειαι τροφῶν εἰς τὴν πεινῶσαν πόλιν καὶ ἐπιστάτησεν εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ παρισινοῦ δήμου δὲν ἀπῆλθε πάλιν ἐκ Παρισίων· ἔμεινεν ἐκεῖ ἀσφαλῆς, καθὼς σεβαστὸς εἰς τὰς ἐργασιακὰς τάξεις αἵτινες ὑγνῶνιμονον πρὸς τὸν εὐεργέτην αὐτῶν. Ἐκτοτε αἱ δωρεαὶ αὐτοῦ ὑπῆρξαν ἀλλεπάλληλοι· ἴδρυσε νοσοκομεῖα, διωργάνωσε πολλοὺς ἐράνους καταβάλλων τὸ μεγαλτέριον ποσὸν αὐτὸς, ἡγόρασε πλείστα· εἰκόνας, ἀ; ἐδώρησεν εἰς μουσεῖα· αἱ δὲ μικραὶ αὐτοῦ ἐλεημοσύναι εἶνε ἀναρίθμητοι. Ἀπο-

θανὼν καταλείπει 70 ἑκατομμυρίων περιουσίαν, πιθωνώτατα δ' ἐν τῇ διαθήκῃ του μέρος ταύτης ἀφιεροῖ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ὁ Wallace ἦτο νόθος υἱὸς τοῦ μαρκησίου Ἐρτφόρδ καὶ ἑγγονος τοῦ λόρδου Σεΐμουρ. Διὰ τὰ φιλόanthropica δ' αὐτοῦ αἰσθήματα ἡ βικιόλισσα Βικτωρία εἶχεν ἀπονεύειν εἰς αὐτὸν τὸν τίτλον τοῦ βαρονέτου.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Γαριβάλδου Μάνλιος, ἀξιωματικὸς τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ ἐμνηστεύθη τὴν δεσποινίδα Μαντεγάττσα θυγατέρα τοῦ διασήμευ ἰταλοῦ φιλοσόφου καὶ συγγραφέως.

— Οἱ ἔρanoi πρὸς ἴδρυσιν ἀνδριάντος τοῦ Βίσμαρκ ἐν Βερολίνῳ ἀνῆλθον μέχρι τοῦδε εἰς 500 χιλ. μαρκῶν.

— Ἡ ἰνφλουέντζα ἐξυκολοῦσιν τὴν περιόδειαν αὐτῆς ἐνέσκηψεν ἰὼν εἰς Αὐστραλίαν τὸσον ὁρμεία ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ κλείσωσι τὰ σχολεῖα.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἰνδὸς Ἀσκητής. Τὴν φωτογραφίαν ταύτην ἐξ ἧς ἐλήφθη ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν ἀπέστειλεν ἐξ Ἰνδιῶν φίλος τῆς Ἑστίας. Μεταξὺ τῶν βραχμανιστῶν καὶ βουδιστῶν Ἰνδῶν ὁ ἀσκητικὸς βίος καθιερώθη ὡς μέσον σωτηρίας ἀπὸ τῶν ἐπιγείων πειρασμῶν πολλὸ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ χριστιανισμοῦ, αὐτὸς δ' ὁ Βούδδας 500 π.Χ. ἔστη ἴδρυσε πρῶτος καὶ γυναικῶν ἀκόμη μοναστήρια. Οἱ Ἰνδοὶ ἀσκηταὶ ἀφιεροῦσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ὅλην εἰς τὴν μελέτην τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ τὴν σπουδὴν τῶν παντοσειδῶν φανομένων τῆς φύσεως. Ὀλιγοί κριθαῖται, πλήρεις αὐταπαρνήσεως, ἐλεήμονες, εὐσπλαχνικοὶ καὶ πρὸς αὐτὰ νὰ ἐλάχιστα πλάσματα τῆς δημιουργίας, ζῶσι καὶ τελευτῶσιν εἰς τὰ ἐρημικὰ δάση τῶν Τροπικῶν, καθήμενοι ἐκεῖ ἀκίνητοι ὡς ὀρεγάλκινα ἀγάλματα ὑπὸ τὰς ἱερὰς σκυᾶς καὶ ἀναζητούντες μέχρι τελευταίας πνοῆς ἐν τῷ βῆθει τῶν ἐκστάσεων καὶ τῶν ὀνείρων τῶν τὴν ἐπίλυσιν τοῦ μεγάλου καὶ αἰωνίου αἰνίγματος, τοῦ σκοποῦ τῆς Δημιουργίας.

Θερινὴ ἡμέρα. Τὸ χαριέστατον τοῦτο ἰχνογράφημα παριστῶν κορασίδα ἐν ἀνθισμένῳ ἀγρῷ εὐθύμως παίζουσιν, ἐνῷ παρῆκει φαίνεται καθήμενῃ ἡσυχῶς καὶ πλέκουσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, εἶνε ὡς ἀντίθεσις τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰνδοῦ ἀσκητοῦ καὶ διαμαρτυρία εὐγλωττος καὶ πειστικὴ κατὰ τῆς μονήρους καὶ σκυθρωπῆς ζωῆς ἐκεῖνου.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Εὐθυβολία. Διηγεῖτό τις εἰς τὸν Ἀγαθόπουλον ὅτι ὁ ἀδελφὸς του εἶνε τόσο καλὸς σκοπευτής, ὥστε εἰς πεντήκοντα βημάτων ἀπόστασιν ἐζόνευσε σπουργίτην διὰ σφαίρας. Καὶ ἐκεῖνος ζωηρῶς: — Ὡχ! ἀδελφέ, γιὰ μεγάλο πρᾶγμα τὸ περνᾶς αὐτό; ἕνα παλαιοσπουργίτη! Ἐγὼ σὲ πενήντα βημάτων ἀπόστασιν ἐσχότῳσα καὶ ποτε ἕνα γάιδον ἴσα μ' ἐκεῖ πάνω.

Ἀμερικανικὸν πνεῦμα: «Ὅταν πηδῇ κανεὶς ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομον, ἐν' ᾧ τρέχει ἀκόμη, πίπτει κατακέφαλα καὶ χαλὰ τὸ καπέλλο του. Μερικοὶ λέγουσιν ὅτι χαλὰ καὶ τὸ κεφάλι του, ἀλλ' ἄφου ἐπήδησεν, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἦτον καὶ ἀπὸ πρὶν χαλασμένον.»

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ σταθερὸς ἄνθρωπος ὁμοιάζει μὲ λαμπάδα ἀναμμένην. Γύρισε αὐτὴν πρὸς τὰ κάτω ἢ φλόξ πρὸς τὰ ἄνω θὰ στραφῇ.

✱

Ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ ὅσα δὲν ἔχει καὶ δὲν ἤξευρε νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα ἔχει.

✱

Εἰς τὴν χώραν τῶν ὑποσχέσεων ἡμπορεῖς ν' ἀποθάνῃς εὐκολώτατα ἀπὸ τὴν πείναν.